

Noveller som ger tillbaka

Noveller är en fantastisk genre. Så kravlös mot läsaren och kan ge så mycket tillbaka. *"Även om jag nu inte läser hela boken, så en novell kan jag i alla fall hinna"*, tänker jag, och öppnar **Valle Wigers erfarenheter**, med det oemotståndligt vackra omslaget.

Den första berättelsen *Semester med punkarna*, känner jag igen. Den har vi [publicerat här i Socialpolitik](#). Jag tyckte om den då och jag tycker om den nu.

Så är jag igång. Efter bokens längsta, och kanske mest dramatiska novell, den som fått ge namn åt hela samlingen, *erfarenheter*, behöver jag en paus. En tankepaus.

Här finns berättelser som handlar om sådant vi alla kan känna igen oss i; förälskelse, att upptäcka världen, se våra föräldrars tillkortakommanden, förlora dem för alltid, själva bli föräldrar och för evigt sårbara, klara oss, överleva.

Allt berättat på ett sätt som, ja hur ska man beskriva det?

"Med råhet och poetisk precision skildrar Valle Wigers de unga drömmarna, tunga minnena och de små mänskliga mötena som lämnar djupa avtryck" står det på bokens baksida.

Jag hittar ingen bättre formulering själv, men *"råhet"* ? nej det håller jag inte med om. Här finns inget rått, bara naken sårbarhet. Hos pojken, den unge mannen, pappan. Och ett språk som går i takt med berättelserna.

Sex noveller som inte tar lång tid att läsa. Men som ger mycket tillbaka.

Erfarenheter

Valle Wigers

Omslagsillustration: Anna Sörenson Rydh

Lava

LAVA

valle wigers

erfarenheter

noveller